

Vastaus kirjalliseen kysymykseen sosiaalisen luototuksen yhtenäisestä toteutumisesta kaikissa Suomen kunnissa

Eduskunnan puhemiehelle

Eduskunnan työjärjestyksen 27 §:ssä mainitussa tarkoituksessa Te, Arvoisa puhemies, olette toimittanut asianomaisen ministerin vastattavaksi kansanedustaja Susanna Taavitsaisen /sd näin kuuluvan kirjallisen kysymyksen KK 3/2018 vp:

Aikooko ministeri esittää sosiaalisesta luototuksesta annettua lakia muutettavaksi siten, että myös sosiaalinen luototus ulotetaan jokaisen kunnan lakisääteiseksi tehtäväksi yhtenäisesti koko maassa,

aikooko ministeri muuttaa sosiaalisesta luototuksesta annetun lain ohjeistusta ja soveltamista siten, että yhä useammalla pienituloisella on käytännön mahdollisuus saada sosiaalista luottoa ja edistää oman taloutensa hallintaa ja

miten ministeri aikoo varmistaa sosiaalityön ja sosiaalisen luototuksen saumattoman yhteistyön toteutumisen, kun sosiaalityö siirtyy maakuntien tehtäväksi?

Vastauksena kysymykseen esitän seuraavaa:

Sosiaalinen luototus on sosiaalihuoltoon kuuluvaa luotonantoa, jonka tarkoituksena on ehkäistä taloudellista syrjäytymistä ja ylivelkaantumista sekä edistää henkilön ja perheen itsenäistä suoriutumista. Sosiaalista luototusta koskevan lain (1133/2002) mukaan kunta on voinut järjestää sosiaalista luototusta päättämässään laajuudessa. Sosiaalisen luoton myöntämisen perusteista on säädetty tässä laissa.

Sosiaalinen luotto siirtyy sosiaali- ja terveystalouden palveluiden järjestämistä koskevan uudistuksen yhteydessä muiden sosiaalipalveluiden tavoin maakuntien vastuulle. Tässä vaiheessa on ollut tarkoitus tehdä lainsäädäntöön lähinnä vain järjestäjätahon muutosta koskevat tarkennukset. Sen sijaan sosiaalisen luototuksen sisältöön ei ole tässä vaiheessa ajateltu puuttua lainsäädäntöteitse tarkemmin, vaan maakunnat saivat toteuttaa sosiaalista luototusta omien päätöstensä mukaisesti. Viime kädessä maakuntavaltuustolla on päätösvalta maakunnan palvelustrategiasta.

Oikeusministeriö valmistelee parhaillaan uudistusta, jossa talous- ja velkaneuvontapalvelujen järjestämisvastuu siirtyy ensi vuoden alusta lukien kunnilta ja aluehallintovirastoilta valtion oikeusapu- ja edunvalvontapiireille. Käytännössä palveluita tuottavat jatkossa oikeusaputoimistot. Muutoksessa talous- ja velkaneuvonnan hallinto yksinkertaistuu ja sen kehittäminen on helpompaa. Talous- ja velkaneuvonnan tehtävät säilyvät muutoksessa ennallaan. Asiakaspalvelua pyritään kehittämään siten, että se vastaisi entistä enemmän asiakkaiden tarvitsemia palveluja. Lisäksi vaikka talous- ja velkaneuvonta siirtyy oikeusaputoimistoihin, yhteistyötä sosiaalitoimen ja talous- ja velkaneuvonnan välillä on tarkoitus kehittää edelleen.

Vastaus kirjalliseen kysymykseen KKV 3/2018 vp

Jatkossa vastuutahoja olisi vähemmän, mikä voi helpottaa yhteistyötä talous- ja velkaneuvonnan sekä maakuntien vastuulla olevien sosiaalipalveluiden kesken. Sosiaalihuollon taloudellisen tuen kokonaisuus on asia, johon on kuitenkin jatkossa syytä kiinnittää enemmän huomioita. Tätä työtä on mahdollista jatkaa, kun sosiaali- ja terveydenhuollon sekä talous- ja velkaneuvonnan rakenteita koskevat uudistukset saadaan ensin toteutettua.

Helsingissä 21.2.2018

Perhe- ja peruspalveluministeri Annika Saarikko